

מ"ת 30886/09/17 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון נגד מ כ

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 30886-09-17 מדינת ישראל נ' כ(עציר)
תיק חיצוני:

בפני המבקשת	כבוד השופט דניאל קירס
נגד המשיב	מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות נצרת צפון מר קוג'אן תחאוחו, מתמחה
	מ כ (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד רז יוסף

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. בכתב האישום נטען כי המשיב והמתלוננת היו ידועים בציבור וכי להם ילד משותף קטין. על-פי הנטען, ביום 8.9.2017 התחקה המשיב אחר המתלוננת, בלש אחריה והטריד אותה, בכך שהגיע לדירתה והקיש בדלת, וכשהמתלוננת מיאנה לפתוח את הדלת, שלח לה הודעות, התקשר אליה והמתין לה מחוץ לבנין מגוריה. נטען כי בשעה 10:00 או בסמוך לכך, שעה שהמתלוננת יצאה מדירתה ופגשה במשיב שהמתין לה, המשיב הטריד את המתלוננת בכך שקראה לעברה "את הולכת להזדיין איתו, זה שהוריד אותך אתמול מהאוטו" וגידף אותה. נטען כי באותו מעמד, תוך שהמשיב צעק אל המתלוננת אשר ניסתה לחזור לדירתה, הוא תקף אותה, בכך שתפס ברגלה, ללא הסכמתה. כן נטען כי המשיב איים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בחייה ובחיי מי שהתרועע עמה, בכך שאמר לה "את שלי, אני אהרוג את מי שיגע בך, בבן שלנו לא יגע אף יהודי". על-פי הנטען בכתב האישום, במעמד זה חייגה המתלוננת אל המשטרה, והנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין, בכך שקירב את פניו לפניה והדף אותה תוך חטיפת מכשירה הטלפון מידה; ניתק את השיחה; ועזב את המקום למספר דקות. נטען כי שוטר שהגיע למקום בעקבות קריאה נוספת של המתלוננת, הבחין השוטר במשיב, והודיע לו כי הוא מעוכב. בשלב זה - כך נטען - המשיב הכשיל את השוטר בכך שלא נשמע להוראותיו וברח. נטען כי המשיב המשיך לברוח גם כאשר השוטר קרא לו "תעצור", וכי גם לאחר שהמשיב נפל במדרגות הוא המשיך לברוח, עד שנעצר על ידי השוטר.

עוד נטען בכתב האישום כי ביום 9.5.2017, לפני אירוע הנטען שלעיל, התחקה המשיב ובלש אחרי המתלוננת, בכך שלאחר מפגש עמה ועם בנם המשותף במרכז הקשר בנצרת עלית, הוא נסע במונית אחרי המתלוננת שנסעה לביתה, על מנת לגלות היכן היא מתגוררת.

כן נטען כי במועדים שונים בין התאריכים 9.5.2017 ו-8.9.2017, הטריד המשיב את המתלוננת באמצעות

מתקן בזק, בכך ששלח הודעות קוליות מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד שלה, ובמסגרת זו איים עליה בפגיעה שלא כדין בחייה ובחיי אחרים, כדלקמן:

"...שאף גבר לא יגע בך ביד, יגיד לך שלום, שאף אחד לא יחמיא לך, מי שיחמיא לך אני אמחק אותו, תגידי לו שיש מי שיחמיא לי, ואת עם הגופיה השחורה הזו, יסעד רבאק, ינען דינק, כמה את יפה, ינעל אמא שלך כמה את יפה, מה זה היופי הזה, וואלה, בכח במוח אני אקנא, על מי אני אקנא? על היופי הזה חסר לי אם לא אקנא, השפל שאין בו רגש לא יקנא על היופי הזה. תשמרי על היופי שלך, רק אני נוגע בו, רק אני מחמיא לו. אשחט מי שיתקרב אליך, בכבוד שלי, העורך דין הזה, אל תתקרבי אצלו במשרד, בכבוד שלך, כי הקנאה אוכלת אותי";

"מה אכפת לי ממך, אם אדם אסור לו להשתרלל, אם אני אתפוס אותו אחו שרמוטה, שהיית איתו אתמול, אזיין את רבך רבו, חכי";

"למה את לא עונה, כי גיליתי שאת יוצאת עם גבר וזורקת את ... אצל אמה שלך";

"יאללה, תשחררי מהזין שלי, יא זבל, יא גועל, יאללה ביי";

"איפה את הולכת עכשיו להזדיין".

המשיב מואשם באיומים, בתקיפה סתם של בת זוג (תוך ציון סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נסיבות מחמירות של תקיפת בת זוג), בהפרעת שוטר במילוי תפקידו, וכן פגיעה בפרטיות - בילוש או הטרדה אחרת.

ראיות לכאורה

3. הסנגור הנכבד הודיע כי הוא יטען בענין ראיות-לכאורה לגבי חלק בלבד של האישומים. אקדים ואציין שקיימות ראיות לכאורה לגבי החשד לאיום באירוע מיום 8.9.2017 (ראו הודעת המתלוננת מאותו יום, גליון 1 ש' 11). זאת, הן לגבי איום על המתלוננת כי יהרוג את מי שהתלווה אליה, הן לגבי איום על חיי המתלוננת עצמה (יש לקרוא את נוסח סעיף 4 לכתב האישום כך שהציטוט בו הוא פירוט של האיום נגד המלווה הנטען בלבד).

4. בענין התקיפה הנטענת באותו אירוע, הסנגור הנכבד טען כי "אין עבירה לפלילית", שכן אף המתלוננת מסרה כי המשיב החזיק ברגלה בנסיבות שבהן התחנן בפניה, ומסרה כי המתלונן דחף אותה "ממש בקטנה". לחלופין טוען הסנגור כי מדובר בזוטי דברים. טענות הסנגור לפיהן המתלוננת מסרה כי המשיב החזיק ברגלה במסגרת התחננות וכי הוא דחף אותה "ממש בקטנה", מבוססות בחומר הראיות (ראו הודעת המתלוננת הנזכרת גליון 1 ש' 10, גליון 2 ש' 19). אמנם אין בידי לקבל את הטענה לפיה חומר ראיות זה אינו מקיים את הגדרת התקיפה הפלילית. שכן, סעיף 378 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר תקיפה בין היתר כ"נגיעה" באדם בלא הסכמתו. השאלה אם היה מקום, אילו האישום בתקיפה עמד לבדו, להגיש נגד המשיב כתב אישום בגינה או לעצור את המשיב עד לתום ההליכים, היא שאלה אחרת. לא אדרש לשאלה זו, למעט בהקשר של משקל המעשים מתוארים במסגרת בחינת עילת מעצר וחלופה, שכן האישום בתקיפה אינו עומד לבדו.

5. הסנגור טען בנוסף, בענין האיטום בתקיפה, כי אף אם יש ראיות לכאורה בענין תקיפה, אין ראיות לכאורה לכך שהמשיב והמתלוננת היו "בני זוג". שכן אין ראיה בתיק לכך שהמתלוננת והמשיב ניהלו משק בית משותף. הוכרו בפסיקה שני תנאים מצטברים ל"בני זוג" מסוג "ידועים בציבור": חיי משפחה וקיום משק בית משותף (ת"פ (מחוזי ת"א) 40032/03 **מדינת ישראל נ' אברמנטו** (8.7.2003)). באותה פרשה נקבע כי אין מדובר בקריטריונים נוקשים (זאת, תוך ההפניה היא לפסק דין אזרחי). חומר הראיות שבפני מצביע על כך שהמשיב והמתלוננת היו חברים במשך מספר שנים, ונולד להם ילד משותף. לא אקבע כאן האם מתקיים היסוד בדבר "ידועים בציבור", שכן, כפי שאבהיר להלן, גם אם אתעלם כליל מהאיטום בתקיפה, הראיות לכאורה בענין איומים ועבירות נוספות מקימות עילת מעצר.

6. עוד טען הסנגור הנכבד כי מרחיק לכת ניסיון המבקשת להכניס לגדר עבירה פלילית בדבר הטרדה בילוש והתחקות, הליכתו של המשיב אל המתלוננת כדי לדבר עמה והמתנתו מחוץ לביתה כאשר לא ענתה, כי היה נסער עת ראה את ילדו בן השנתיים הולך איתה עם גבר אחר. אין בידי כדי לקבל טענה זו. מחומר הראיות עולה לכאורה כי המשיב לא המתין מחוץ לבית המתלוננת אך כדי לשוחח עמה על חינוך בנו, אלא כדי לגעת בה ללא הסכמתה, כדי לאיים על חייה ועל חיי האדם שליווה אותה (אדם אשר בסופו של דבר, כך מסתבר לכאורה, לא היה אלא אחיה). ועוד: באירוע הנטען הקודם מיום 9.5.2017 נסע המשיב אחרי המתלוננת כדי לגלות היכן היא גרה. מדובר בנסיעה ממרכז הקשר שבו התקיים מפגש עם הבן המשותף של השניים. הסנגור תהה מדוע המתלוננת לא התלוננה על ענין זה בזמן אמת ואולם, המשיב מאשר בחקירתו כי הוא עשה זאת (הודעת המשיב מיום 10.9.2017 גליון 3 ש' 47-39). כן קיימות ראיות לכאורה בתיק למעשי ההטרדה הטלפונית של המשיב. גם לגבי מעשים אלה העלה הסנגור את הטענה לפיה המתלוננת לא סיפרה עליהם בזמן אמת. אולם המשיב אישר שקולו מופיע בהודעות מוקלטות שהושמעו לו (הודעת המשיב 8.9.2017 גליון 3 ש' 52-44; הודעתו 10.9.2017 גליון 3 ש' 48 - גליון 4). אלו, ראיות-לכאורה הן להטרדה, בילוש והתחקות פלילית.

7. הסנגור לא חלק על ראיות לכאורה לגבי האיטום בהפרעת שוטר (וראו דו"ח פעולה 1-016-0074; חקירת המשיב 8.9.2017 גליון 4 ש' 77).

8. סיכום ביניים: המבקשת הצביעה על ראיות-לכאורה, בין היתר לעבירות האיומים וההטרדה, בילוש והתחקות והפרעת שוטר במילוי תפקידו, המיוחסות למשיב.

שקילת חלופת מעצר

9. בשלב זה אפנה לשאלה האם ניתן להסתפק בחלופת מעצר, או שמא נדרש מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו על מנת לאיין את מסוכנותו. הסנגור הנכבד ביקש כי אם ימצא כי קיימות ראיות לכאורה, הדיון יידחה על מנת לאפשר לו להציג חלופת מעצר. המבקשת טענה כי אין מקום לשקול חלופת מעצר ללא תסקיר. גם אם אתעלם מהאיטום בתקיפה לצורך הדיון, אני שותף לעמדת המבקשת לפיה בחינת חלופת מעצר מצריכה בנסיבות הענין תסקיר. כאמור לעיל, ישנן ראיות-לכאורה לכך שהמשיב, מתוך קנאתו הבוערת, משמיע איומים ברציחת המתלוננת (וברציחתו של אחר), בולש ומתחקה אחריה ומטריד אותה. קנאה כזו, המתבטאת באופן זה, עלולה להיות הרת סיכון חמור. למשיב עבר פלילי הכולל הרשעה באיומים בשנת 2016, בגינה הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל וכן 6 חודשי מאסר

מותנה למשך 3 שנים, שהם בני הפעלה בענייננו; הרשעה משנת 2015 באיומים, תקיפה של בן זוג (מספר עבירות), הפרת הוראה חוקית והפרעת שוטר במילוי תפקידו בגינה הושתו עליו 13 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי; הרשעה בהחזקת סכין או אגרופן משנת 2014 בגינה הוטלו עליו חודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה, ועוד שורה של הרשעות בגין עבירות דומות ונוספות. בנסיבות אלה, תמים דעים אני עם ב"כ המבקשת לפיה אין מקום לשקול חלופת מעצר ללא תסקיר מעצר.

10. לאור האמור, הנני מורה על הכנת תסקיר מעצר בענין המשיב.

11. הדיון נדחה ליום 1.11.2017 בשעה 13:00.

12. התסקיר יוגש עד 31.10.2017.

13. המשיב יובא באמצעות שב"ס.

14. המזכירות תמציא העתק החלטה זו לידי שירות המבחן ושב"ס.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל קירס, שופט